

GUVERNUL ROMÂNIEI
ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003
privind Codul de procedură fiscală

În contextul menținerii crizei economico-financiare actuale din România care a afectat și afectează în continuare mediul de afaceri,

ținând cont că această criză afectează fluxul de lichidități ale operatorilor economici, care la rândul său generează efecte negative majore, precum blocajele financiare, insolvența, cu afectarea supraviețuirii operatorilor economici și pierderea a numeroase locuri de muncă,

în vederea creării premiselor relansării economice prin reducerea poverii fiscale din sarcina contribuabilului și reglementarea cadrului legal privind calculul accesoriilor creanțelor fiscale astfel încât să se realizeze atât o diminuare a nivelului dobânzii datorate pentru plata cu întârziere a obligațiilor de plată, cât și o reducere a cazurilor în care se datorează și se calculează creanțe fiscale accesorii,

având în vedere necesitatea consolidării raportului drepturi/obligații dintre contribuabil și organul fiscal, clădirii unei relații de încredere și cooperare și îmbunătățirii, pe această bază, a conformării voluntare în ceea ce privește obligațiile fiscale,

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 116 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 116

Compensarea

(1) Prin compensare se sting creanțele statului sau unităților administrativ-teritoriale ori subdiviziunilor acestora reprezentând

impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat cu creanțele debitorului reprezentând sume de rambursat, de restituit sau de plată de la buget, până la concurența celei mai mici sume, când ambele părți dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât și pe cea de debitor, cu condiția ca respectivele creanțe să fie administrate de aceeași autoritate publică.

(2) Creanțele fiscale ale debitorului se compensează cu obligații datorate aceluiași buget, urmând ca din diferența rămasă să fie compensate obligațiile datorate altor bugete, în mod proporțional, cu respectarea condițiilor prevăzute la alin. (1).

(3) Creanțele fiscale rezultate din raporturi juridice vama se compensează cu creanțele fiscale ale debitorului reprezentând sume de restituit de aceeași natură. Eventualele diferențe rămase se compensează cu alte obligații fiscale ale debitorului, în ordinea prevăzută la alin. (2).

(4) Dacă legea nu prevede altfel, compensarea operează de drept la data la care creanțele există deodată, fiind deopotrivă certe, lichide și exigibile.

(5) În sensul prezentului articol, creanțele sunt exigibile:

a) la data scadenței, potrivit art. 111;

b) la termenul prevăzut de lege pentru depunerea decontului cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, în limita sumei aprobate la rambursare prin decizia emisă de organul fiscal potrivit legii;

c) la data comunicării, potrivit legii, a unei decizii de soluționare a cererii de restituire a accizei sau taxei pe valoarea adăugată, după caz;

d) la data comunicării deciziei, pentru obligațiile fiscale principale, precum și pentru obligațiile fiscale accesorii stabilite de organele competente prin decizie;

e) la data depunerii la organul fiscal a declarațiilor fiscale rectificative, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil;

f) la data comunicării actului de individualizare a sumei, pentru obligațiile de plată de la buget;

g) la data primirii, în condițiile legii, de către organul fiscal a titlurilor executorii emise de alte instituții, în vederea executării silită.

(6) Compensarea se constată de către organul fiscal competent, la cererea debitorului sau din oficiu. Dispozițiile art. 115 privind ordinea stingerii datoriilor sunt aplicabile în mod corespunzător.

(7) Organul fiscal competent comunică debitorului decizia cu privire la efectuarea compensării, în termen de 7 zile de la data efectuării operațiunii."

2. La articolul 120, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

3. Articolul 122 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 122

Dobânzi și penalități de întârziere în cazul compensării

În cazul creanțelor fiscale stinse prin compensare, dobânzile și penalitățile de întârziere sau majorările de întârziere, după caz, se calculează până la data prevăzută la art. 116 alin. (4).”

4. La articolul 136, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) În cazul în care debitorul nu își plătește de bunăvoie obligațiile fiscale datorate, organele fiscale competente, pentru stingerea acestora, procedează la acțiuni de executare silită, potrivit prezentului cod, cu excepția cazului în care există o cerere de restituire/rambursare în curs de soluționare, iar cuantumul sumei solicitate este egal cu sau mai mare decât creanța fiscală datorată de debitor.”

5. La articolul 148, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Executarea silită se suspendă și în cazul în care, ulterior începerii executării silită, se depune o cerere de restituire/rambursare, iar cuantumul sumei solicitate este egal cu sau mai mare decât creanța fiscală pentru care s-a început executarea silită. În acest caz, executarea silită se suspendă la data depunerii cererii.”

Art. II. — (1) Prevederile art. I pct. 1 și 3 se aplică creanțelor care îndeplinesc condițiile de exigibilitate prevăzute la art. 116 alin. (4) după data de 1 noiembrie 2010.

(2) Prevederile art. I pct. 1 și 3 se aplică creanțelor care la data de 1 noiembrie 2010 nu au fost stinse, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) o creanță îndeplinește condițiile de exigibilitate prevăzute la art. 116 alin. (4) la data de 1 noiembrie 2010, iar a doua creanță îndeplinește condițiile de exigibilitate prevăzute la art. 116 alin. (4) după data de 1 noiembrie 2010. În acest caz compensarea operează cu data la care a doua creanță îndeplinește condițiile de exigibilitate;

b) ambele creanțe îndeplinesc condițiile de exigibilitate prevăzute la art. 116 alin. (4) la data de 1 noiembrie 2010. În acest caz compensarea operează cu data de 1 noiembrie 2010.

(3) Executarea silită se suspendă de drept și în cazul în care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență există o cerere de restituire/rambursare în curs de soluționare, iar cuantumul sumei solicitate este egal cu sau mai mare decât creanța fiscală datorată de debitor. În acest caz executarea silită se suspendă la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. III. — Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la data de 1 octombrie 2010, cu excepția art. I pct. 1 și 3, care intră în vigoare la data de 1 noiembrie 2010.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu
Ministrul administrației și internelor,
Constantin Traian Igaș